

Es descobreix l'estàtua d'En Miquel Pagès, prohom de la República.

S'ha celebrat l'acte oficial del descobriment de l'estàtua d'un dels prohoms que més es distingiren en la República instaurada per allà a l'any 1931. Si bé és cert que Olot ha tardat molt en homenatjar els nostres herois, al fi ha sapigut donar una mostra d'agraïment a's qui amb la seva sang (?) ens portaren la República.

Biografia del prohom.

Encara que el temps ha transcorregut i no s'en tenen moltes notícies, sabem que el nostre Miquel Pagès es deia Miquel, i no Miquelet, com alguns afirmen. Referent a Pagès li venia de família, doncs el seu pare també ho era. Volia arribar a ocupar l'Alcaldia d'Olot per a què el seu nom corrés de boca en boca al realitzar els seus plans. A Alcalde no hi arribà, i el seu nom es pronunciava alguna que al rai vegada, però no era precisament referint-se a ell, sinó per exemple: «Aquest vestit fa pagès». «Passarem l'estiu a pagès». «Sembla que faci el pagès»... etz. Fou un senyor molt aficionat a fer discursos, i molt enamorat, el pobret.

Emplaçament de l'estàtua.

Després de molt barrinar quin seria el lloc més a propòsit per col·locar-hi l'estàtua, hom decidí emplaçar-la a la Fageda d'en Jordà, al costat del maragall a n'en Monolit (diga-li h), ja que en Miquel Pagès ajudà a aixecar dit monument. (es veu que tenia bíceps).

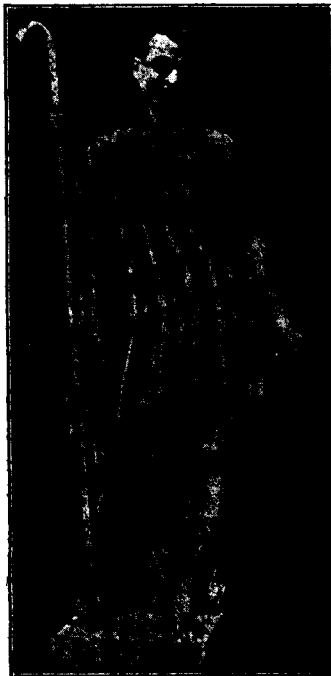
L'acte.

A dos quarts d'onze he arribat a la Fageda amb la càmera fotogràfica a l'esquena, i m'ha caigut als peus (l'ànima) al veure que als peus de l'ànima, dic, de l'estàtua, encara per descobrir, només hi havia un pagès que s'hi estava crosplant una arengada amb sal. He relacionat això amb l'estàtua i he pensat que significaria la sal que tenien les arengues d'en Pagès. A la poca estona ha arribat gent, i al fi les autoritats.

Els discursos.

El primer a parlar ha estat el senyor, ja vellet, n'Antoni Planagumà, compatriota de l'homenatjat. S'ha e no donat i fins ha plorat. Després la senyora Artigas de Canal ha fet remarcar que de jove l'havia estimat molt, però que en mala hora l'haugué d'oblidar. També ha plorat. El respectable senyor don Joan de les Gargantes, amb veu potent i sonora veritadera veu de garganta, ha fet el panegíric del Sant,

aïl del prohom i ha arribat l'hora d'estirar el cordó del llençol que cobria l'estàtua. Com era de suposar el cordó s'ha trencat i aleshores el pagès de l'arengada s'ha enfiat per les cames de l'estàtua a treure el llençol. Un Oh!! unànim ha sortit de la gent. El pagès ha tornat a acabar de menjar-se l'arengada que encara li faltava llepar la cua, i ha seguit l'acte.

L'estàtua de M. Pagès descoberta a la Fageda d'En Jordà
(Clixé «Oncle Joan»)

L'estàtua

L'artista ha sapigut copsar totes les característiques del prohom republicà. De l'estudi que he fet de l'escultura, n'he deduït que en Pagès fou tot un Pagès orgull de la família de's Pagès, doncs les cames i els braços els tenia forts, (al menys els de l'estàtua ho són), el cap l'he tocat i era dur com una pedra. En el cos s'hi remarca un estómac desarroïllat que el tapa el vestit. Les ulleres són de vidre perquè la pedra no és transparent, etz. Per a més detalls vegi's l'estàtua.

Retorn a Olot.

He tirat alguna foto, tal com ho feia el malaguanyat Vèlez, i he plegat per venir a Olot amb el meu autogiro, però em giro i l'auto (giro) havia volat. He quedat de pedra, i aprofitant que he quedat de pedra, m'hi he quedat per estàtua; així almenys seré un personatge d'alcúrnia. Oh! i vestit d'estàtua estic... moníssim.

BARTOMEU CASADEMONT

Electricista

Clivillers, 15

Posa en coneixement del públic que dissabte pròxim obrirà el seu establiment i taller elèctric

Ràdios de gran potencialitat

Bobinatges per a motors